

Mål C -592/19

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i rättegångsreglerna.

Datum för ingivande:

2 augusti 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 05 de Barcelona
(Spanien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

15 juli 2019

Sökande:

SI

Svarande:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Saken i det nationella målet

Förfarandet vid den nationella domstolen gäller avslag på en ansökan om att bevilja en tredjelandsmedborgare ställning som varaktigt bosatt på grund av att denne förekommer i belastningsregistret.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Förhandsavgörandet begärs i enlighet med artikel 267 FEUF.

Föremålet för begäran om förhandsavgörande består i allt väsentligt i att fastställa huruvida Tribunal Supremos tolkning av nationell rätt angående beviljande av ställning som varaktigt bosatt – enligt vilken det faktum att den sökande förekommer i belastningsregistret är tillräckligt för att vägra vederbörande sådan ställning utan att andra faktorer behöver beaktas – är förenlig med rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning, i synnerhet artiklarna 4 och 6.1 häri

Fråga som har hänskjutits för förhandsavgörande

Ska artiklarna 4 och 6.1 i direktiv 2003/109/EG tolkas så att det faktum att en person förekommer i belastningsregistret, oavsett vilken typ av brott det gäller, är tillräckligt för att neka vederbörande ställning som varaktigt bosatt utan att det behöver tas i beaktande hur länge vederbörande uppehållit sig i och de band vederbörande har till bosättningslandet?

Anförda unionsbestämmelser

Bestämmelser i unionsrätten

Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (nedan kallat direktiv 2003/109) skäl 4, 6 och 8 samt artiklarna 1, 4 och 6, i synnerhet artikel 6.1 och 6.7

EU-domstolens praxis

Dom av den 26 april 2012, kommissionen mot Nederländerna, C-508/10, EU:C:2012:243, punkterna 65 och 75

Dom av den 18 oktober 2012, Mangat Singh, C-502/10. EU:C:2012:636, punkterna 44 och 45.

Anförda nationella bestämmelser

Bestämmelser i nationell rätt

Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (Lag 4/2000 av den 11 januari [2000] om utländska medborgares rättigheter och friheter i Spanien och om deras integration i samhället (nedan kallad lag 4/2000), artikel 32.1 och 32.2.

Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la [LO 4/2000], tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (Kungligt dekret 557/2011 av den 20 april [2011] om godkännande av bestämmelserna i lag 4/2000 efter reformering av lag nr 2/2009 (nedan kallat kungligt dekret 557/2011), artiklarna 148.1 och 149.2 f och 149.3.

Nationell rättspraxis

Tribunal Supremos (Högsta domstolen) dom av den 5 juli 2018 (1150/2018), i vilken det fastslogs att enbart det förhållandet att en person förekommer i belastningsregistret innebär att ansökan om ställning som långvarigt bosatt ska avslås.

Tribunal Constitucionals (Konstitutionsdomstolen) dom 201/2016, av den 28 november 2016, vari det görs en analys av hur olika omständigheter ska bedömas vid utvisning på grund av brott.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Den 24 september 2017 ansökte SI, innehavare av ett uppehålls- och arbetstillstånd, om att beviljas ställning som långvarigt bosatt. SI arbetade med stöd av ett avtal om tillsvidareanställning och var ansluten till systemet för social trygghet. SI har betalat avgifter till systemet under 3 år, 4 månader och 12 dagar enligt en tjänstgöringsupplysning av den 3 januari 2018.
- 2 Under handläggningen av ärendet utfärdade centrala polismyndigheten ett negativt yttrande som grundades på att SI suttit häktad år 2013 i Barcelona för dokumentförfalskning utan att göra någon ytterligare utredning för att utröna om häktningen utmynnat i några rättsliga åtgärder. Det framgår av ett intyg från Registro Central de Penados (centralt belastningsregister) att SI dömdes genom dom av den 17 oktober 2016 för förfalskning av offentliga handlingar till 11 månaders fängelse för gärningar begångna år 2011. Fängelsestraffet var villkorligt med en prøvotid på 2 år från domens avkunnade som löpt ut slutligt den 17 oktober 2018.
- 3 Genom beslut av den 30 oktober 2017 avslog Subdelegación del Gobierno en Barcelona SI:s ansökan om att beviljas ställning som varaktigt bosatt. Avslagsbeslutet grundades på polisens tidigare negativa yttrande och på det faktum att SI förekom i belastningsregistret vilket kan utgöra grund för utvisning enligt artikel 57.2 i lag 4/2000. SI begärde omprövning av beslutet men myndigheten fann i beslut av den 13 mars 2018 inte anledning att vidta någon ändring.
- 4 SI väckte då talan mot sistnämnda avslagsbeslut och det är denna talan som föranlett begäran om förhandsavgörande.

Parternas huvudargument

- 5 Innan rätten avgör målet har den gett parterna tillfälle att yttra sig över möjligheten att framställa en tolkningsfråga till Europeiska unionens domstol. Sökanden har inte yttrat sig och Subdelegación del Gobierno – motparten – motsatte sig förslaget då den anser att det rör sig om en fråga som redan besvarats.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs*REGLERINGEN I SPANSK RÄTT*

- 6 I artikel 32 i lag 4/2000 föreskrivs att den som tillfälligt uppehållit sig i Spanien under en oavbruten period om fem år och som uppfyller de villkor som föreskrivs i lag ska beviljas ställning som varaktigt bosatt. I artikel 149.2 f i kungligt dekret 557/2011 fastställs att en ansökan om att beviljas ställning som varaktigt bosatt ska åtföljas av ett utdrag ur belastningsregistret vilket inte får innehålla uppgift om att den berörda personen dömts till straff enligt den spanska rättsordningen.

SKILLNADER MELLAN RÄTTSPRAXIS OCH TRIBUNAL SUPREMOS DOM AV DEN 5 JULI 2018 (1150/2018)

- 7 De nationella bestämmelser som det redogörs för har gett upphov till olika tolkningar i spanska domstolar. Det förekommer huvudsakligen följande motstridiga inställningar: ett mera mekaniskt synsätt som innebär att tillståndet helt enkelt vägras om den berörde tidigare dömts till straff. Ett annat mera värderande synsätt förutsätter en bedömning av den sökandes personliga situation och innebär att det ska göras en bedömning av de aktuella gärningarna och straffen i syfte att utröna om dessa, vid ansökningstillfället, utgör ett verkligt, nu föreliggande och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse. Enligt andra synsätt är det inte nödvändigt att pröva huruvida den sökande har dömts till straff tidigare eftersom detta inte är ett krav för att beviljas tillstånd.
- 8 I dom 1150/2018 av den 5 juli 2018 uttalade sig Tribunal Supremo om denna fråga och slog fast att enbart det faktum att det förekommer uppgifter om den sökande i belastningsregistret innebär att ansökan om ställning som varaktigt bosatt ska avslås.
- 9 Nämnda domstol fann att det faktum att det i artikel 149.2 f i kungligt dekret 557/2011 ställs krav på att ett utdrag ur belastningsregistret ska inges som visar om den berörde dömts till straff för brott som stadgas i den spanska rättsordningen innebär ett krav på att det inte får förekomma några uppgifter om den berörde i belastningsregistret. Samma domstol angav att det inte är logiskt att det krävs att det inte får finnas några anmärkningar i belastningsregistret för att en person ska beviljas tillfälligt uppehållstillstånd medan ett sådant krav inte är avgörande för att erhålla en mer fördelaktig ställning. På samma sätt ansåg Tribunal Supremo att nämnda tolkning inte strider mot direktiv 2003/109 och drog slutsatsen att tredjelandsmedborgare som önskar beviljas och behålla ställning som varaktigt bosatt inte får utgöra ett hot mot allmän ordning eller säkerhet och att förekomst av anmärkningar i belastningsregistret kan utgöra ett sådant hot. Nämnda domstol noterade, med hänvisning till praxis från Tribunal Constitucional (Författningsdomstolen) och ordalydelsen i bestämmelser om utvisning av varaktigt bosatta personer, att även om det vid utvisning är nödvändigt att göra en bedömning av en rad omständigheter, är detta inte ett uttryckligt krav vid beviljande av ställning som varaktigt bosatt. Samma domstol förklarade därefter

att det framstod som proportionerligt att uppställa strängare krav och villkor för att uppnå ställning som varaktigt bosatt än för att utvisa en utlänning som redan erhållit denna ställning.

DEN HÄNSKJUTANDE DOMSTOLENS SYNPUNKTER

- 10 Den hänskjutande domstolen anser att det föreligger en uppenbar skillnad mellan direktiv 2003/109 och spanska bestämmelser, vilken betonats i Tribunal Supremos tolkning härav i den ovannämnda domen 1150/2018.
- 11 Enligt vad som anges beviljas i Tribunal supremos dom ett förstärkt skydd för varaktigt bosatta men inte för personer som ansöker om sådan ställning. Domen förbigår härmed att det viktigaste kriteriet för att kunna förvärva ställning som varaktigt bosatt bör vara bosättningsstiden, vilket påpekas i skäl 6 i direktiv 2003/109. Även om artikel 6 i direktivet reglerar möjligheten att vägra sådan ställning av skäl hänförliga till allmän ordning och säkerhet, anges här även att medlemsstaten ska beakta allvaret i eller typen av brott mot allmän ordning eller säkerhet, eller den fara som den berörda person utgör, och samtidigt ta vederbörlig hänsyn till bosättningsstiden och befintliga band med bosättningslandet.
- 12 Tribunal Supremos tolkning bortser inte desto mindre från att bosättningsstiden ges en tyngre vikt i direktivet och fastställer ett uteslutningskriterium: anmärkningar i belastningsregistret – oavsett om det gäller ett allvarligt brott, ett mindre allvarligt brott eller en smärre försummelse, och utan att göra någon bedömning av den sökandes övriga personliga omständigheter, såsom krävs enligt artikel 6.1 andra stycket i direktiv 2003/109 – innebär att ansökan om ställning som varaktigt bosatt ska avslås.
- 13 Den hänskjutande domstolen anser att om man tillämpar den nationella regleringen enligt den tolkning som görs i Tribunal Supremos dom 1150/2018 går det inte att göra någon bedömning alls av varken den sökandes personliga situation och yrkesheder eller av i vilket skede straffverkställigheten befinner sig (under prøvotid eller avtjänat), eller av det begångna brottet eller andra omständigheter så länge anmärkningar om den berörde fortfarande finns kvar i belastningsregistret.